

בתי המשפט

תק 000907/07		בית משפט לתביעות קטנות אשדוד	
24/08/2009	תאריך:	כב' השופטת גילת שלו	בפני:

התובע**גופמן אלכסנדר ת.ז. ...****בעניין:****נ ג ד****הנתבעת****חברת OR DESIGN רהיטי אור****פסק דין**

לפניי תביעה, במסגרתה עתר מר גופמן אלכסנדר (להלן- התובע) לביטול עסקת רכישת ריהוט שביצע מול חברת "OR Design" (להלן- הנתבעת) ולהשבת מלוא הסכום ששילם עבורו.

ביום 11/9/05 רכש התובע מהנתבעת, דרך אתר האינטרנט "אולסייל", מערכת ישיבה סלונית, הכוללת שתי ספות עשויות עור (להלן: הסלון) בעלות של 5,990 ₪, כולל משלוח.

לטענת התובע בכתב התביעה, לאחר תקופה מסוימת, הבחין כי הסלון נפרם באזורי התפר, כי החלק הגלוי של הסלון עשוי עור עבה, ואילו בצדדים הנסתרים עשוי הסלון בד, אשר צבעו דוהה, וזאת למרות ההבטחה לסלון העשוי כולו מעור.

לטענתו, כשפנה לנתבעת, נאמר לו כי תקופת האחריות שניתנה לסלון, חלפה לאחר שנה, ולכן עליו לשלם עבור התיקון. התובע סירב, שכן לטענתו, הנזקים שנגרמו מעידים על פגם בסלון ובמרכיביו. התובע צירף לכתב התביעה חוות דעת של רפד, שבדק את הסלון ומצא כי גוף הסלון והאזורים הלא גלויים בו, עשויים סקאי פשוט, וכי בשל חולשת החומר, נפרמים תפרי הסלון בצדדים. התובע צירף לכתב התביעה גם תמונות, בהן ניתן לראות תפרים פרומים בפינות הסלון.

לטענת הנתבעת, התובע התלונן לפניו לראשונה על התפרים הפרומים בסלון, רק בחלוף כשנה וחצי מיום האספקה, וסירב להצעתה לתיקון תמורת תשלום סמלי, שניתנה לפניו משורת הדין. עוד טענה, כי מדובר בסלון שכל חלקיו הבאים במגע עם הגוף עשויים עור נאפה, וכל היתר עשויים עור תעשייתי משובח, אשר יתכן והנזק שנגרם לו נבע משימוש לקוי או מטיפול לא נאות. לטענתה, אין מקום להשיב לתובע את מלוא הסכום ששילם, לאחר שהשתמש בסלון זמן ארוך.

בשלושת הדיונים שהתקיימו בתיק זה, חזרו הצדדים על טענותיהם. התובע הדגיש, כי לטענתו הסלון היה פגום מלכתחילה, אלא שלא ניתן היה להבחין בכך בעת קבלתו, אלא רק לאחר שימוש ממושך. כן ציין התובע, בשונה מהאמור בכתב התביעה, כי הבעיה אינה רק בתפרים, אלא שהעור עצמו נקרע, מכיוון שמדובר בעור דק וחלש, כשלטענתו, לפני הקניה נאמר לו שמדובר בעור איכותי ומיוחד, שאמור להחזיק שנים רבות. לטענתו, הוא הזמין רפד על מנת שיתקן את הסלון, אך זה אמר לו כי לא ניתן לתקן את התפרים בגלל שהעור דק.

בדיון מיום 7/5/08, הגיש התובע תמונות חדשות של הסלון (ת/1), בהן נראים, בנוסף לתפרים הפרומים, גם 2 קרעים קטנים וקרע משולש גדול, שחשף את שכבת הספוג שמתחת לעור.

נציג הנתבעת טען, כי לא ניתן לתת אחריות על סלון לזמן בלתי מוגבל. לטענתו, הנתבעת מכרה מאות סלונים דומים, ללא תלונות, ולכן סביר כי הבעיה היא באופן השימוש של התובע בסלון ובחומרים בהם השתמש, אשר החלישו את העור.

נציג הנתבעת הודה כי אין המדובר במוצר הכי משובח, אולם מדובר בסלון מעור שמחירו זול יחסית. עוד ציין, כי בשלב זה המוצר בלתי ניתן לתיקון, שכן החלפת העור כרוכה בעלות גבוהה יחסית, וכך גם לגבי החלפת הסלון עצמו.

בדיון מיום 7/5/08, לאחר שנציג הנתבעת טען כי חוות הדעת שצורפה לכתב התביעה אינה חוות דעת מומחה ערוכה כדין, איפשר כבוד השופט דניאל לתובע להגיש חוות דעת נוספת. בעקבות החלטה זו, הגיש התובע חוות דעת מומחה מיום 26/5/08, בה ציין המומחה מטעמו, כי מצא קרעים וחורים גדולים וסימני מתיחת עור בכריות המושב בסלון, שחיקה של הריפוד דמוי העור בדופן הכריות, קרעים ביריעות המסתירות את מנגנון ההרמה של ההדומים ותפרים פרומים ורפויים בחיבור כריות הגב.

המומחה מטעם התובע ציין, כי העור ששימש לריפוד הספות הוא עור מהסוג הפשוט ביותר, היכול לשמש רק לאזורים שאינם באים במגע עם היושב על הספות, והוסיף כי העור נקרע כנייר במשיכה קלה של שתי אצבעות, וכי החומר דמוי העור חלש מאד ונשחק עד שנותרה רק השכבה הפנימית העשויה בד. לטענתו, מדובר בסלון שיוצר מחומרים נחותים שאינם מתאימים לריפוד ספות, ולכן לא ניתן לתקן את הקרעים, שכן החומר ימשיך להקרע.

לחוות הדעת צורפו תמונות עדכניות, בהן נראים הקרעים והשפשופים על גבי הסלון. בתגובה, הגישה הנתבעת חוות דעת נגדית, בה ציין המומחה מטעם הנתבעת כי הסלון יוצר מעור "נאפה" מאיכות סבירה ומקובלת בתחום, כשלטענתו, יש "עורות באיכות גבוהה יותר במחירים גבוהים מאד", וכי התובע לא עשה טיפול משמר בעור, למניעת פיצוצים בו.

עוד הוסיף המומחה, כי נראה שהתובע ניסה לבצע תיקון עצמי ולא מקצועי בסלון, בעת שניתן היה לתקנו בעלות נמוכה, וכך גרם להחמרת הנזק, וציין כי הנזקים בסלון נגרמו ברובם כתוצאה משימוש לא נכון ויתכן שאף נגרמו נזקים בזדון על מנת להציג מראה רע של הסלון.

התובע הגיש תגובה לחוות הדעת מטעם הנתבעת, בה ציין המומחה מטעם התובע כי עור ברמה בינונית אמור להחזיק מעמד לפחות 7 שנים, ולא יתכן שיגיע למצב קטסטרופלי בתוך שנה גם אם לא התנהגו עימו בעדינות. לחוות דעת זו צורפה תמונה של אחת הספות, כשעליה קרע גדול מאוד.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות, בתמונות ובחוות הדעת שהוגשו על ידי שני הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל באופן חלקי בלבד.

כאמור, התובע רכש את הסלון באמצעות אתר האינטרנט "אולסייל", בהסתמך על הפרסום בו. מעיון במודעת הפרסום באתר עולה, כי הסלון שווק ע"י הנתבעת באופן הבא:

"מערכת סלון יוקרתית, עשויה מעור נאפה 2000 רך ומשובח... העיצוב יוקרתי ומפואר... מערכת סלון מעור נאפה 2000 יוקרתי ומשובח... ריפוד המערכת עשוי עור נאפה אמיתי, רך ומשובח בכל החלקים העליונים הבאים במגע עם הגוף. שאר החלקים בריפוד דמוי עור משובח ואיכותי" (ההדגשות שלי ג.ש.).

כלומר, ממודעת הפרסום עולה, כי בניגוד לדברי התובע, לא הובטח לו מוצר העשוי כולו מעור. עם זאת, המודעה הדגישה מספר פעמים את איכות העור, כעור משובח ואיכותי, ולפי הנתונים שהוצגו בפניי, התובע לא קיבל מוצר עשוי עור מאיכות התואמת את האמור בכתבה.

הצדדים אמנם הציגו חוות דעת שונות בנוגע לאיכות העור ולהתאמתו לשמש לריפוד החלקים העליונים של מערכת ישיבה, וכן בנוגע לסיבה להיווצרות הנזקים בסלון, כאשר לטענת המומחה מטעם התובע, הנזקים נגרמו כתוצאה מנחיתות העור ששימש לריפוד הסלון, ואילו המומחה מטעם הנתבעת טען כי הנזקים נגרמו עקב טיפול לא נכון בסלון, ויתכן שאף נגרמו בזדון.

קשה לבית המשפט להכריע בין שתי חוות הדעת, בנוגע לטיב העור ואיכותו, אולם, גם מבלי לנסות להכריע בין שתי חוות הדעת, ניתן לומר בוודאות כי התובע לא קיבל את המוצר שהובטח לו במודעת הפרסום. בניגוד לאמור בפרסום באתר, גם המומחה מטעם הנתבעת קבע כי מדובר בסלון עור מאיכות "סבירה ומקובלת" בלבד, ולא בעור "משובח ואיכותי", וגם נציג הנתבעת טען בעמ' 7 לפרוטוקול כי "מדובר בעור סטנדרטי שנחשב לעור טוב. משובח זה עניין של הגדרה".

אם כן, אני מסכימה עם התובע כי התגלתה אי התאמה, בהתאם להוראות סעיף 11 [לחוק המכר](#), תשכ"ח-1968, אשר לא ניתן היה לגלותה בבדיקה סבירה בעת קבלת המוצר.

עם זאת, אינני סבורה כי יש מקום לבטל את העסקה כליל ולהשיב לתובע את מלוא כספו.

ראשית, אין להתעלם מכך, שגם אם הסלון תואר כיוקרתי ומפואר, בעל עור רך ואיכותי, הרי שמחירו היה רק 5,501 ₪ לשתי ספות. המחיר, הזול יחסית, היה אמור להבהיר לתובע כי הוא לא רוכש מוצר מעור איכותי ברמה גבוהה, אלא ברמה סבירה בלבד.

שנית, קשה לי להתעלם מהרושם הבעייתי שעלה מהתמונות שהציג התובע. תמונה בעיניי שבעת הגשת התביעה, למעלה משנתיים מעת קבלת הסלון, נראו בסלון רק תפרים פרומים בפינות ובחיבורים שבין גוף הסלון לכריות הריפוד, ובחלוף חצי שנה בלבד, במאי 2008, נראה קרע גדול המגלה את הספוג שמתחתיו, באזור שכלל אינו קרוב לתפרים הפרומים, כאשר כעבור עוד חצי שנה, בדצמבר 2008, מושב שלם של אחת הספות קרוע והספוג מתחתיו גלוי. התובע לא סיפק הסבר מניח את הדעת לעניין החמרת הנזק בצורה כה קיצונית, וקשה לי לקבל את הסברו שהדבר נובע מכך שהעור לא איכותי או דק כמו נייר, שכן הדבר אינו מסביר מדוע הקרעים החלו להיווצר רק כעבור כשנתיים וחצי, ומדוע הם נוצרו באזורים שאינם קשורים לתפרים הפרומים. נראה לי כי מצבו של הסלון החמיר עד למצב שאינו יכול למלא עוד את ייעודו, עקב שימוש לא סביר וטיפול לא קפדני בסלון, לכל הפחות, לאחר הגשת התביעה לבית המשפט.

שלישית, התובע תרם להחמרת הנזק בסלון, גם לצורך עריכת חוות הדעת (כאשר המומחה ציין במפורש שלקח חתיכת עור וקרע אותה כדי להוכיח שהעור חלש), וגם בסירובו לאפשר לנתבעת לתקן את הנזקים הראשוניים. נראה כי במצבו של הסלון בעת הגשת התביעה, ניתן היה לתקנו בעלות נמוכה יחסית, והתובע יכול היה לאחר מכן לתבוע את הנתבעת בגין הוצאות התיקון. לאור כל האמור לעיל, החלטתי שלא לייחס חשיבות גבוהה למצב הסלון היום, כיוון שלתובע לפחות אחריות תורמת גבוהה למצב זה.

עם זאת, לאור העובדה שנמכר לתובע מוצר מעור שאינו איכותי ומשובח כמובטח, אלא במקרה הטוב, הוא מאיכות סבירה בלבד, ושגם מוצר מאיכות סבירה אינו אמור להיפרם או להיקרע כעבור שנה וחצי, אני סבורה כי יש לנכות ממחיר הסלון את הסכום בו פחת שווי הסלון עקב אי ההתאמה, תוך התחשבות במחיר הראשוני של המוצר, בבילאי הסביר ובעובדה שהסלון שירת את התובע במצב תקין יחסית במשך למעלה משנתיים. לפיכך, אני קובעת כי הנתבעת תפצה את התובע בסכום של 3,000 ₪.

בנוסף, לתובע נגרמו הוצאות משפט גבוהות יחסית עקב הנסיון להוכיח את טענותיו כי קנה מוצר שאינו מתאים למובטח, ובכלל זה הזמנת שתי חוות דעת (כשלאור תוצאות פסק הדין, אין מקום ליכנותו במלוא עלותן) והתייצבות לשלושה דיונים. בהקשר זה, נראה כי הנתבעת יכולה היתה לצמצם את הנזק, אם היתה מסכימה מלכתחילה שמדובר באי התאמה, ואם היתה מתקנת על חשבונה את

התפרים הפרומים לפני הגשת התביעה. לפיכך, יש מקום לפסוק לטובת התובע גם הוצאות משפט הולמות.

לאור האמור לעיל, אני מקבלת את התביעה.

הנתבעת תשלם לתובע סך של 3,000 ₪ בצרוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה 1.11.07 ועד ליום התשלום בפועל.

כמו כן, תשלם הנתבעת לתובע את אגרת ביהמ"ש בסך 60 ₪ בצרוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל, וכן הוצאות משפט בסך 1,500 ₪ בצרוף הפרשי הצמדה וריבית מיום קבלת פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל. הסכומים האמורים ישולמו תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

זכות להגשת בקשת רשות ערעור, בתוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין, לבימ"ש המחוזי בב"ש.

גילת שלו 54678313-907/07

ניתנה היום ד' באלול, תשס"ט (24 באוגוסט 2009) בהעדר הצדדים.

גילת שלו - שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)